

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลหรือที่เรียกกันว่า “ อบต. ” เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่เป็นของตนเอง มีทรัพยากร และปัจจัยในการบริหารเป็นของตนเอง ตลอดจนมีความเป็นอิสระ ในการบริหารกิจการทั้งหลายทั้งปวง ภายใต้บัญญัติแห่งกฎหมาย ด้วยคุณสมบัติดังกล่าวทำให้องค์กรส่วนตำบล เป็นกลไกที่มีความสำคัญในการปกครอง และการบริหารงาน ตลอดจนการพัฒนาในระดับท้องถิ่น ซึ่งเป็นปัจจัย ๆ หนึ่งที่ทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนา และสามารถกำหนดทิศทางการวางแผนงาน หรือ โครงการในด้านต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของตนเองมากขึ้น

ในปี พ.ศ. 2537 ได้มีการออกพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อ 2 มีนาคม 2538 ปัจจุบันประเทศไทยจึงมีรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น 4 ประเภท (ข้อมูล ณ วันที่ 11 กันยายน 2549 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น , อ้างถึงใน นิตยสารท้องถิ่น : 49) คือ

- 1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มี 75 แห่ง
- 2) เทศบาล มี 1,160 แห่ง แบ่งเป็น เทศบาลนคร 22 แห่ง เทศบาลเมือง 118 แห่ง และเทศบาลตำบล 1,020 แห่ง
- 3) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มี 6,618 แห่ง
- 4) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ 2 แห่ง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และ เมืองพัทยา

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบใหม่ ที่เกิดขึ้นภายในตำบล ซึ่งแต่เดิมมีสถานภาพเป็นสภาตำบล ที่มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาท้องถิ่นค่อนข้างจำกัด ประกอบกับมีจุดอ่อน คือ การไม่มีงบประมาณ และบุคลากรของตนเอง จึงมีผลทำให้การพัฒนาท้องถิ่นในตำบล เป็นไปด้วยความล่าช้า ด้อยประสิทธิภาพไม่ทันต่อการเติบโตของชุมชนในเขตเมือง ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่ก่อนหน้า เช่น เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วน

จังหวัด (กรมการปกครอง 2539 : 8) ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ทำการกำหนดนโยบาย เพื่อใช้ในการที่จะกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ในระดับพื้นฐานคือ “ตำบล” เพื่อเป็นการสร้างรากฐานของระบอบประชาธิปไตยให้มีความมั่นคง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ต่อการบริหารงานระดับตำบล เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานในตำบลให้เกิดการคล่องตัว รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีทรัพยากรในการบริหารงาน ไม่ว่าจะเป็นในด้านงบประมาณ หรือ มีบุคลากรเป็นของตนเองอย่างเพียงพอ ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง จึงได้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นทั่วประเทศ การดำเนินการกระจายอำนาจ ลงสู่องค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ซึ่งมีบทบัญญัติที่เป็นการวางพื้นฐาน และเป็นตัวเร่งให้เกิดการปฏิรูปเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

ภายหลังการประกาศใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่นได้มากขึ้น เช่น การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ การถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือ ผู้บริหารท้องถิ่น การเข้าชื่อกันขอให้สภาท้องถิ่นออกข้อบังคับตำบล การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการบำรุงรักษาสีลปจารีตประเพณีท้องถิ่น การจัดการบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น โดยผลดังกล่าวนี้จะทำให้ประชาชนเข้ามามีบทบาท ในการจัดการ และดูแลท้องถิ่นของตนเองในอนาคตมากขึ้น

นับตั้งแต่มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 บังคับใช้ไปแล้ว พบว่า มีการร้องเรียน และตรวจพบการทุจริตคอร์รัปชันหลายรูปแบบ ในองค์การบริหารส่วนตำบล ด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาขึ้นในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเหตุให้การปกครองส่วนท้องถิ่นหย่อนประสิทธิภาพในการบริหาร ไม่สามารถพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ ส่งผลให้สังคมเกิดความเคลือบแคลงใจ ในกระบวนการกระจายอำนาจ นอกจากนี้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ความไม่โปร่งใส ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ไม่ได้ผ่านการร้องเรียน หรือ ไม่ได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานต่าง ๆ ก็ยังมีอีกมาก ซึ่งล้วนเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข สิ่งที่ทำทลายองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในขณะนี้ คือ การปรับกลยุทธ์ทัศนคติ วิธีคิด วิธีการทำงาน ของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ไปสู่การเป็นข้าราชการยุคใหม่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ควรจะตระหนักถึงการดูแลบำบัดทุกข์บำรุงสุข แก่พี่น้องประชาชนในท้องถิ่นอย่างดียิ่ง ปกป้อง

รักษาเป็นที่พึงยามทุกข์ สร้างความสุขให้แก่ราษฎรอย่างทั่วถึงรอบด้าน มุ่งปฏิบัติงานเพื่อเป้าหมาย คือ การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ในช่วงที่ประเทศไทย เผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 มีส่วนผลักดันให้เกิดกระแสความสนใจการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูประบบราชการ การปรับบทบาทภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยเฉพาะเมื่อทรัพยากรมีจำนวนจำกัด ความสนใจจึงพุ่งเป้าไปที่การใช้จ่ายงบประมาณ และการดูแลทรัพยากรของท้องถิ่น ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันทั้งในวงราชการ การเมือง และระดับท้องถิ่น กลายเป็นประเด็นที่คนให้ความสนใจ ทั้งนี้ เพราะการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นสาเหตุหนึ่งที่น่าพาประเทศเข้าสู่ภาวะวิกฤต และในช่วง 2 ปี ภายหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจและการเงิน สังคมไทยเกิดความตื่นตัวในการสร้างธรรมาภิบาล และการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในวงกว้าง อันเป็นผลมาจากว่ามีทรัพยากรที่จำกัด กระแสตื่นตัวในระดับสากล และภายในประเทศ ซึ่งการปกครองด้วยหลักบริหารจัดการที่ดีงามหรือธรรมาภิบาลนั้น เป็นเรื่องของการพัฒนา และการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสันติ โดยส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูล ตัดสินใจตรวจสอบลดการทุจริตคอร์รัปชันลง เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มีความพร้อมขาดความรู้ความเข้าใจ ในรูปแบบการปกครองการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนการยึดหลักกฎหมาย ในการปฏิบัติงาน ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารงาน และในขณะเดียวกันก็จำเป็นจะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ในบทบาทหน้าที่การมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดจิตสำนึก ในการมีส่วนร่วมเสียสละ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ในปัจจุบัน ได้มีหน่วยงานหรือสถาบันต่าง ๆ ซึ่งได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น และได้เข้ามามีบทบาทร่วมดำเนินการสนับสนุน การสร้างธรรมาภิบาล ในองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น สถาบันพระปกเกล้า สถาบันป๊วย อิงภากรณ์ โดยได้มีการดำเนินการแสวงหาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีลักษณะธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อมอบรางวัล และประกาศเป็นตัวอย่าง ให้เกิดการแพร่ขยายองค์กรที่ดี เพื่อส่งเสริมให้เกิดขวัญกำลังใจ ในการบริหารงานขององค์กรระดับท้องถิ่น และเพื่อที่จะเป็นการพัฒนามาตรฐานของการดำเนินการ ตลอดจนการบริหารงาน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล ซึ่งกระทรวงมหาดไทย ได้มีการดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการ เพื่อคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล โดยได้แบ่งประเภทรางวัล ใน

ส่วนของ องค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็นจังหวัดละ 3 แห่ง เป็นรางวัลที่ 1 ถึง รางวัลที่ 3 รวม 75 จังหวัด 225 องค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะดำเนินการเป็นโครงการต่อเนื่องทุกปี

องค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดหนองคาย บางส่วนมักประสบปัญหาในด้าน การบริหารงาน และมักเกิดปัญหาความขัดแย้งกันเอง ซึ่งนับวันค่อนข้างมีความรุนแรงมากขึ้น ทุกที ไม่ว่าจะเป็นระหว่าง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบล ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับข้าราชการประจำ หรือ สมาชิกองค์การ บริหารส่วนตำบลด้วยกันเอง อันมีผลสืบเนื่องมาจาก ได้มีเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์เข้ามา เกี่ยวข้อง ที่มีผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่ง มีการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง และพวกพ้อง โดยอาศัยอำนาจทางการเมือง มาใช้เป็นเครื่องมือ ในการบังคับให้ข้าราชการ ประจำ ปฏิบัติหน้าที่ในการละเว้นระเบียบและข้อกฎหมายต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการ ของตนเอง (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. 2547 : 10-11) ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำ ให้ผู้วิจัยมีสนใจที่จะศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ใน องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ ใน องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ ในองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม เพศ อายุ และ ระดับการศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ ของประชาชนเกี่ยวกับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ใน องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย มีความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มี เพศ อายุ และ ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำ หลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาไว้ดังนี้

1. **ขอบเขตด้านพื้นที่** ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 แห่ง จากจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีพื้นที่ ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ซึ่งมีทั้งสิ้นจำนวน 14 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกอมเกาะ องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน องค์การบริหารส่วนตำบลวัดธาตุ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดคำ และ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย เท่านั้น

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 **ประชากร (Population)** ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 5 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกอมเกาะ องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน องค์การบริหารส่วนตำบลวัดธาตุ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดคำ และ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย จากสถิติจำนวนประชากร 40,247 คน ในปี พ.ศ. 2549 (สำนักงานอำเภอเมืองหนองคาย. 2549 : 1-4)

2.2 **กลุ่มตัวอย่าง (Sample)** ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 5 แห่ง ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Simple size) ซึ่งผู้วิจัยได้ข้อมูลจากสำนักทะเบียนราษฎร ที่ว่าการอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เพื่อเป็นตัวแทนของประชากร โดยวิธีการคำนวณสถิติตามทฤษฎีของ ทาโร่ ยามานะ (Yamane. 1973 : 725) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 396 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 **ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)** คือ

3.1.1 เพศ

3.1.2 อายุ

3.1.3 ระดับการศึกษา

3.2 **ตัวแปรตาม (Dependent Variable)** คือ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย 6 หลัก คือ

- 3.2.1 หลักนิติธรรม
- 3.2.2 หลักคุณธรรม
- 3.2.3 หลักความโปร่งใส
- 3.2.4 หลักการมีส่วนร่วม
- 3.2.5 หลักความรับผิดชอบ
- 3.2.6 หลักความคุ้มค่า

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ใช้นิยามศัพท์เฉพาะในการศึกษา ดังนี้

1. **ความคิดเห็นของประชาชน** หมายถึง ทศนคติ หรือความรู้สึกนึกคิดของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคอมเกาะ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน องค์การบริหารส่วนตำบลวัดธาตุ และองค์การบริหารส่วนตำบลหาดคำ ที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาล มาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล

2. **หลักธรรมาภิบาล** หมายถึง หลักการปกครองด้วยหลักบริหารจัดการที่ดีงาม โดยเป็นเรื่องของการพัฒนา และการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสันติ โดยส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวของประชาชน ผลในการเข้าถึงข้อมูลตัดสินใจ การตรวจสอบ การลดทุจริตคอร์รัปชันลง เพื่อให้เกิดความโปร่งใส ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ยึดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ซึ่งประกอบด้วยหลักดังต่อไปนี้

2.1 **หลักนิติธรรม** หมายถึง การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย ตลอดจนข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าการปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล

2.2 **หลักคุณธรรม** หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยบรรจงให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ยึดถือหลักนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมให้ประชาชน พัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน

มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต จนเป็นนิสัยประจำชาติ

2.3 **หลักความโปร่งใส** หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานของทุกวงการ ให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา ด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการ ให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

2.4 **หลักการมีส่วนร่วม** หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจ ในปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็น การได้สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

2.5 **หลักความรับผิดชอบ** หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลการกระทำของตน

2.6 **หลักความคุ้มค่า** หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนร่วม โดยแรงจูงใจให้คนไทย มีความประหยัด ใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้า และบริการที่มีคุณภาพ สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

3. **ประชาชน** หมายถึง ประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย คือ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกอมเกาะ องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน องค์การบริหารส่วนตำบลวัดธาตุ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดคำ และองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ชัย

4. **เพศ** หมายถึง ลักษณะทางชีววิทยาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งเป็นเพศชาย และเพศหญิง

5. **อายุ** หมายถึง ระดับอายุจริงของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

6. **ระดับการศึกษา** หมายถึง การศึกษาสูงสุดของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

7. **องค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการวิจัย จะเป็นข้อสนเทศและเป็นแนวทาง สำหรับการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ด้วยหลักการบริหารจัดการที่ดี หรือ ธรรมนูญ เพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพ ในส่วนของการดำเนินงาน ภายในองค์กรให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ ตลอดจนความต้องการที่จะทำการศึกษา ในส่วนของเรื่องการนำหลักหลักธรรมนูญมาใช้ในองค์การบริหารส่วน ตำบลว่า หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยทั่วไป มีการนำหลักการดังกล่าวมาใช้ในการ บริหารงาน ประชาชนและท้องถิ่นจะได้รับอะไร และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ตลอดจนเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น มากน้อยเพียงใด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY